

UZASADNIENIE

Powódka (...) Energie AG (Niemcy) wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w Ł. kwoty 68.152,67 EUR (sześćdziesiąt osiem tysięcy sto pięćdziesiąt dwa euro sześćdziesiąt osiem eurocentów) tytułem odszkodowania za nieodebrany towar wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 grudnia 2020 r. oraz o zasądzenie na rzecz powódki od pozwanej kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew k. 5-22 akt).

Pozwana Spółka wniosła w odpowiedzi na pozew o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodowej spółki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odpowiedź na pozew k. 113-120 akt).

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że wbrew odmiennemu stanowisku prezentowanemu w pozwie, roszczenie w nim wyartykułowane jest niezasadne. Nie zostało też w żaden sposób, tj. zarówno co do zasady jak i co do wysokości, udowodnione. Nie wykazano istnienia jego przesłanek. Jak wynika z treści pozwu swoje roszczenie powódka opiera w pierwszej kolejności na treści przepisów art. 74-76 oraz art. 81 Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzonej w Wiedniu dnia 11 kwietnia 1980 r. Zgodnie z treścią przytoczonych wyżej przepisów:

-odszkodowanie za naruszenie umowy przez jedną stronę obejmuje sumę równą stracie, w tym utratę zysku, poniesioną przez drugą stronę w rezultacie naruszenia. Odszkodowanie takie nie może przewyższać straty, którą strona naruszająca przewidywała lub powinna była przewidywać w chwili zawarcia umowy, w świetle okoliczności, które znała lub powinna była znać, jako możliwy rezultat naruszenia umowy, (artykuł 74),

- w razie rozwiązania umowy i jeżeli kupujący w rozsądny sposób i w rozsądnym terminie po rozwiązaniu nabył zastępczo towary albo sprzedający towary odsprzedał, strona żądająca odszkodowania może otrzymać różnicę między ceną z umowy a ceną z transakcji zastępczej oraz jakiegokolwiek inne odszkodowanie należne na podstawie artykułu 74. (artykuł 75),

- jeżeli umowa jest rozwiązana i istnieje bieżąca cena towarów, strona żądająca odszkodowania może, o ile nie dokonała zakupu zastępczego lub odsprzedaży, zgodnie z artykułem 75, otrzymać różnicę między ceną ustaloną w umowie a ceną bieżącą z chwili rozwiązania oraz jakiegokolwiek inne odszkodowanie należne na podstawie artykułu 74. Jeżeli jednak strona żądająca odszkodowania odstąpiła od umowy po odebraniu towarów, stosuje się cenę bieżącą z chwili odbioru zamiast ceny bieżącej z chwili rozwiązania umowy, (artykuł 76).

Dla celów ustępu poprzedniego ceną bieżącą jest cena przyjęta w miejscu, gdzie dostawa towarów powinna być dokonana, lub jeżeli nie ma tam ceny bieżącej - cena przyjęta w innym miejscu, które można uznać za rozsądny, zastępczy punkt odniesienia, biorąc odpowiednio pod uwagę różnice w kosztach przewozu towarów,

- odstąpienie od umowy zwalnia obie strony z ich zobowiązań wynikających z umowy, z zastrzeżeniem ewentualnie należnego odszkodowania. Odstąpienie nie ma wpływu na postanowienia umowy dotyczące rozstrzygnięcia sporów lub na prawa i obowiązki stron będące następstwem odstąpienia od umowy. Strona, która wykonała umowę w całości lub w części, może żądać od drugiej strony zwrotu tego, co dostarczyła lub zapłaciła na podstawie umowy. Jeżeli obie strony obowiązane są do zwrotu, powinny to uczynić równocześnie, (artykuł 81).

Pozwany podkreślił, że dostawa towarów miała być dokonana do Polski, tym samym, cena bieżąca winna być ustalana wedle cen obowiązujących w Polsce.

Należy dodać, że art. 74 konwencji wymaga wykazania straty poniesionej przez drugą stronę w rezultacie naruszenia umowy. Według tego przepisu, sposób ustalenia odszkodowania nie może opierać się wprost na cenie z transakcji

zastępczej, (której - jak wskazano wyżej - szczegółów powód nie ujawnił). Zakres odpowiedzialności dłużnika ogranicza przy tym zasada, że odszkodowanie nie może przewyższać straty, którą strona naruszająca umowę przewidywała lub powinna była przewidywać w chwili zawarcia umowy, jako możliwy rezultat naruszenia umowy; także z tego względu ustalenie rozmiaru szkody winno nastąpić przy uwzględnieniu kryterium bardziej obiektywnego, niż cena z transakcji ustalona przez poszkodowanego, (wyrok SN z dnia 27.01.2006 r., III CSK 103/05).

Pozwana Spółka podniosła, że omawiana Konwencja czyni jedno niezwykle istotne zastrzeżenie, mianowicie jak wynika z art. 77 strona powołująca się na naruszenie umowy powinna przedsięwziąć takie środki, które są rozsądne w danych okolicznościach, aby ograniczyć stratę, w tym utratę zysku, spowodowaną naruszeniem umowy. Jeśli tego nie uczyni, strona naruszająca może żądać obniżenia odszkodowania o sumę, o jaką szkoda powinna być zmniejszona.

Mając na uwadze powyższe, należy podnieść, iż powódka takich środków nie przedsięwzięła. W okresie do 13 października 2020 r. cena bioetanolu ulegała zmianom, niemniej niejednokrotnie przekraczała cenę 800 euro za 1000 litrów, sięgając nawet 840 euro. Z tego względu niezrozumiałe jest wyczekiwanie powódkę na działania do 29 grudnia 2020 r. Niezrozumiałe jest także wiązanie szkody z bieżącą ceną bioetanolu (z 29 grudnia 2020 r. i to na terenie Niemiec a nie miejsca dostawy towaru), w sytuacji gdy ów bioetanol miał być zgodnie z treścią wiadomości E. E. z 8 lipca 2020 r. już wówczas sprzedany (dowód: notowania bioetanolu w 2020 r.)

W ocenie pozwanej, z tych też względów niniejsze roszczenie byłoby niezasadne i również nieudowodnione na podstawie przepisów (...) ani kodeksu cywilnego. W okresie do 29 grudnia powódka miała możliwość sprzedaży towaru po cenie przekraczającej 800 euro.

Pozwana Spółka, dodatkowo podniosła, iż nie ponosi odpowiedzialności, w związku z treścią art. 79 omawianej Konwencji. Powódka była informowana o złej jakości oferowanego towaru. Jego zapach nie był swoistym zapachem alkoholu, a tylko taki towar był przedmiotem zamówienia. Zapach ten był nieakceptowalny. W związku z czym, kontrahenci pozwanej odmawiali jego zakupu, reklamowali go stwierdzając, iż nie nadaje się do wykorzystania. Pozwana Spółka nie spodziewała się, iż zapach oferowanego przez powoda towaru będzie taki (odpowiedź na pozew k. 113-120 akt).

W replice na odpowiedź na pozew, strona powodowa podała, że zaprzecza, w szczególności, iż:

- roszczenie zawarte w pozwie jest niezasadne, zarówno co do zasady, jak i wysokości ,
- brak jest wykazania przez powódkę, aby doszło do niewykonania bądź nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwaną, brak wykazania powstania szkody i jej wysokości, a także związku przyczynowego między naruszeniem zobowiązania a szkodą;
- pełnomocnictwo do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy jest pełnomocnictwem procesowym i nie upoważniało do odstąpienia od umowy;
- towar będący przedmiotem umowy został odsprzedany;
- sposób ustalenia ceny bieżącej towaru przyjęty w pozwie jest nieprawidłowy;
- powódka nie przedsięwzięła środków, które są rozsądne w danych okolicznościach, aby ograniczyć stratę, w tym utratę zysku spowodowaną naruszeniem umowy;
- powódka była informowana o złej jakości oferowanego towaru;
- pozwana wystąpiła za jakimkolwiek żądaniem związanym ze złą jakością towaru, w tym w szczególności z reklamacją/żądaniem wymiany towaru, żądaniem obniżenia ceny.

Odnosząc się do argumentacji strony przeciwnej zawartej w odpowiedzi na pozew powódka podniosła, iż w jej ocenie **bioetanol** oferowany przez powódkę spełnia wszelkie ustalone normy, w tym DIN (...), a zapach, na którego

rzekomą uciążliwość powołuje się pozwana, jest typowy dla **produktów o pochodzeniu organicznym i nie wykracza poza wspomniane wyżej normy**. Pozwana Spółka nie może przerzucać ryzyka gospodarczego na powodową Spółkę, uzależniając wykonanie zobowiązań umownych na jej rzecz od bieżących niepowodzeń biznesowych wywołanych spadkiem popytu na produkt na rynku. **Umowa zawarta między stronami nie określała w żaden sposób zapachu bioetanolu, czy też jego intensywności, a zamówienie złożone przez pozwaną wskazywało jedynie na konieczność spełnienia normy DIN (...)**.

Powódka zwróciła uwagę, iż pozwana w żadnym momencie od zaprzestania odbioru towaru od powódki nie wystosowała do powódki jakiegokolwiek reklamacji/zgłoszenia wady towaru, czy nie podniosła niezgodności towaru z umową. Sam fakt bowiem wskazywania na nietypowy, czy intensywniejszy zapach zakupionego towaru nie zastępują żądania pozwanej. Powódka wskazała, iż nie otrzymała jakiegokolwiek sprecyzowanego żądania naprawienia niezgodności towaru z umową czy reklamacji, wymiany towaru, żądania obniżenia ceny, ani nie otrzymała wyznaczenia jakiegokolwiek terminu powódce (sprzedającemu) do wykonania zobowiązań płynących z umowy z zagrożeniem odstąpienia. Pozwana nie skorzystała z jakichkolwiek środków ochrony prawnej, jakie by jej przysługiwały. Takie postępowanie pozwanej rodzi znaczne wątpliwości, z jakiego powodu brak było jakichkolwiek działań pozwanej. Można się tylko domyślać, iż po pierwsze pozwana wiedziała, iż zakupiony towar był zgodny z zawartą między stronami umową, a prawdziwą przyczyną braku odbioru zakupionego towaru i braku zapłaty ceny były fluktuacje cen bioetanolu i jego odbiór od powódki przestał się zwyczajnie pozwanej opłacać. Sam fakt braku jakichkolwiek działań ze strony pozwanej wyraźnie wskazuje, iż zdawała sobie sprawę, iż towar jej sprzedany był dobry jakościowo, zgodny z normami wskazanymi w umowie, a jakakolwiek reklamacja byłaby nieskuteczna. **Powódka nie otrzymała, również od pozwanej jakiegokolwiek informacji o przeszkodzie w odbiorze towarów i przyczynach tych przeszkód.**

Powódka jednocześnie zaprzeczyła, aby towar został sprzedany. Niezrozumiałe sugestie strony pozwanej jakoby powódka mogła wcześniej towar sprzedać z zyskiem i tym samym powódka próbuje wymusić odszkodowanie na pozwanej. Pozwana była związana z powódką umową, która została rozwiązana **dopiero w grudniu 2020 r.** Wcześniej powódka wielokrotnie zwracała się do pozwanej celem polubownego rozwiązania sporu i realizacji wzajemnych umownych zobowiązań, jednak nie przyniosły one żadnego rezultatu.

Powódka podniosła również, iż pełnomocnictwo udzielone pełnomocnikowi w swojej treści obejmowało wyraźnie możliwość złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy, stąd niezrozumiałym jest argument wskazujący na jedynie jego procesowy charakter.

Jednocześnie powódka wskazała, iż na potwierdzeniu zamówienia znajduje się stosowna adnotacja, iż dołączone do niego zostały ogólne warunki handlowe. Zgodnie z ogólnymi warunkami handlowymi termin przedawnienia roszczeń z tytułu wad wynosi 12 miesięcy od momentu przeniesienia ryzyka, stąd skoro ostatecznie dostawy miały miejsce w kwietniu 2020 r. **stąd powódka podnosi, iż ewentualne roszczenia z tytułu wad są już przedawnione albowiem** jak potwierdzili to świadkowie powołani przez pozwaną, brak było zgłoszenia jakiegokolwiek reklamacji.

W przypadku uznania przez Sąd, że zastosowanie w niniejszej sprawie mają ogólne reguły według prawa niemieckiego, pozwana podtrzymując dotychczasową argumentację odnośnie regulacji dotyczącej „handelskauf, znajdującej zastosowanie do sprzedaży w obrocie gospodarczym między przedsiębiorcami, uzupełniająco wskazała, iż: zgodnie z treścią przepisu § 377 (...) (niemieckiego kodeksu handlowego) warunkiem zgłoszenia przez kupującego w profesjonalnym obrocie roszczeń z tytułu wady jest wypełnienie przez niego obowiązków sprawdzenia towaru i niezwłocznego zgłoszenia reklamacji (§§ 377 i 381 (...)). W przypadku, gdy wada nie była przy sprawdzeniu towaru widoczna i zostanie wykryta później, należy niezwłocznie po wykryciu zgłosić i wysłać ją na piśmie. Według regulacji prawa niemieckiego, zawartej w przepisie art. 437 (...), w przypadku stwierdzenia wady, należy skorzystać przez kupującego z wymienionych w tym przepisie środków ochrony, (w przypadku zajścia przesłanek je uzasadniających), a to: żądania wykonania uzupełniającego (§ 439 (...)) albo obniżenia ceny (§ 441 (...)) albo odstąpienia od umowy (§ 440 w zw. z §§ 323 i 326 ust. 5 (...)) albo odszkodowania (§ 440 w zw. z §§ 280,281, 283 i 311 a (...)) albo zwrotu poniesionych daremnie nakładów. Pozwana nie wystąpiła wobec powódki z żadnym z powyższych żądań ani w

momencie wykrycia rzekomej wady, ani do czasu odstąpienia od umowy przez powódkę (pismo procesowe powódki k. 221-227 akt).

W toku procesu strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Energie prowadzi działalność gospodarczą między innymi w przedmiocie wytwórstwa i dystrybucji paliw napędowych oraz produktów uszlachetnionych na podstawie pierwiastków organicznych (dowód: wydruk z niemieckiego rejestru handlowego A. S. numer (...) wraz z tłumaczeniem na język polski k. 27-38 akt).

Powodowa Spółka sprzedaje do rafinerii co roku około 250.000 ton alkoholu etylowego (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:34:42 akt).

Powodowa spółka skupuje zboża, głównie mieszankę , żyta i pszenicy, dodaje, wodę, enzymy, wytwarza się w tym procesie cukier, potem dodawane są drożdże. Zapach jest redukowany poprzez filtrowanie przez węgiel aktywny (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:37:40 – 00:42:47 akt).

Prokurentem Spółki jest P. K. (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:08:39).

Sprzedazą etanolu (bioetanolu) w powodowej Spółce zajmuje się, także P. J.. Nie uczestniczył on jednak w zawarciu umowy z pozwaną spółką (dowód: zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 01:16:07).

Pozwana (...) S.A. w Ł. prowadzi działalność gospodarczą między innymi w przedmiocie wytwarzania i przetwarzania produktów rafinacji ropy naftowej oraz produkcji chemikaliów oraz wyrobów chemicznych (dowód: informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców KRS numer (...) k. 39-45 akt).

Prezesem zarządu pozwanej Spółki w okresie od 28 marca 2013r. do 10 czerwca 2020r. był S. P. (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 00:30:21-00:31:22).

Strony przed zawarciem umowy w 2020r. nie współpracowały ze sobą (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:08:39).

W 2020r. wybucha pandemia covid i do powodowej spółki zaczęły zgłaszać się osoby-podmioty szukające alkoholu do produkcji środków odkażających, mimo że w tym okresie powódka takiego alkoholu nie produkowała (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:10:16).

Pod koniec 2020r. w ofercie powodowej Spółki pojawił się alkohol etylowy, który można było zastosować do produkcji środków dezynfekujących, odmrażaczy oraz do środków kosmetycznych (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:42:47-00:43:49 akt).

Na stronie internetowej powodowej spółki jest pełna informacja o rodzaju alkoholu etylowego oferowanego do sprzedaży (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:43:49-00:46:59 akt).

Alkohol oferowany był na tej stronie jako składnik paliwa. Potem poszerzono informację, że spółka oferuje własne środki do dezynfekcji z własną gliceryną i innymi środkami. Pod koniec 2020r.

wprowadzono alkohol etylowy jako składnik środków dezynfekujących (dowód: zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 01:32:30-01:35:51).

Popyt na produkty biobójcze –produkty do odkażania pojawił się w związku z epidemią (...). Powodowa spółka była na liście dostawców, którzy potrafią produkować substancje czynne między innymi do odkażania. Była to dla pozwanej Spółki jedna z dwóch przyczyn nawiązania współpracy. Drugą z przyczyn, to to, że baza i miejsce załadunku znajdowały się blisko granicy polsko- niemieckiej (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 00:33:06-00:35:29).

W imieniu strony pozwanej negocjacje przed zawarciem umowy prowadził współpracownik spółki, który mieszka na terenie Niemiec- S. G.. On świadczył usługi doradcze, pośredniczył w zawieraniu umów między stronami, działał jako osoba kontaktowa dla oferentów etanolu na rynku niemieckim (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 00:35:29-00:36:23, zeznania świadka S. G. złożone w formie pisemnej k. 308-309 wraz z tłumaczeniem k. 317v-320 v akt).

S. G. wiedział, że bioetanol pozwana spółka chce wykorzystać do produkcji środków dezynfekujących (dowód: zeznania świadka S. G. złożone w formie pisemnej k. 308-309 wraz z tłumaczeniem k. 317v-320 v akt, zeznania świadka S. G. w protokole rozprawy z dnia 9 sierpnia 2021r. czas 00:4:40).

W związku z tym, że pojawił się popyt na produkty biobójcze –produkty do odkażania w związku z epidemią (...), to sprzedawcy dyktowali ceny. Zasadniczo ceny było wyższe niż średnie notowania rynkowe (dowód: zeznania świadka S. G. złożone w formie pisemnej k. 308-309 wraz z tłumaczeniem k. 317v-320 v akt).

W imieniu powodowej spółki negocjacje prowadził prokurent Spółki (...) (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:10:16).

Przed zawarciem umowy sprzedawca informował nabywcę o właściwościach towaru, w tym o specyficznym zapachu bioetanolu i o tym, że może „śmierdzić” . Ten alkohol dodawany był jako dodatek do etylin i benzyn. Jest norma europejska na ten alkohol, którą sprzedawca przedkładał każdemu klientowi oraz przedkładana jest specyfikacja produktu. Alkohol tego rodzaju nie mógł być dodatkiem do środków odkażających (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:11:26- (...) :56, 00:33:31-00:35:09, zeznania świadka S. G. w protokole rozprawy z dnia 9 sierpnia 2021r. czas 00:34:27-00:37:33).

Pozwana Spółka była informowana o intensywności zapachu i o tym, że etanol śmierdzi (dowód: zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r czas 01:56:25- 01:57:01).

S. G. przekazał polskiej spółce informację , że etanol ma specyficzny zapach- śmierdzi, ale mimo to pozwana Spółka chciała zawrzeć umowę (dowód: zeznania świadka S. G. w protokole rozprawy z dnia 9 sierpnia 2021r. czas 00:36:35-00:38:28).

(...) zawierając umowę z powodową Spółką miała pełną wiedzę na temat właściwości towaru, jego specyfikacji i przeznaczenia (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:14:06).

Strony nie poczyniły żadnych ustaleń w umowie odnośnie zapachu bioetanolu.

Bioetanol jest produktem o pochodzeniu organicznym i stąd charakteryzuje się typowym- specyficznym zapachem dla tego rodzaju alkoholu.

W umowie strony zaakceptowały, że bioetanol ma spełniać **warunki normy DIN (...). Norma ta w ogóle nie określa zapachu bioetanolu. Określenie zapachu bioetanolu nie jest częścią specyfikacji** (dowód: pismo powodowej spółki z dnia 1 lipca 2020r. k.64- 65 , zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:32:52-00:35:09, zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r czas 01:55:25, zeznania świadka S. G. złożone w formie pisemnej k. 308-309 wraz z tłumaczeniem k. 317v-320 v akt).

Nie było możliwości, by wpisać do umowy standardowej przeznaczenie etanolu – sposób wykorzystania- że ma to być etanol do produkcji środków dezynfekujących (dowód: zeznania świadka S. G. w protokole rozprawy z dnia 9 sierpnia 2021r. czas 00:14:40 – 00:15:45).

W pisemnym zamówieniu na towar strona pozwana nigdy nie informowała, że to ma być dla celów produkowania środków odkażających (dowód: zeznania świadka S. G. w protokole rozprawy z dnia 9 sierpnia 2021r. czas 00:18:09).

S. G. posiadał wiedzę, że V. produkuje etanol jako dodatek do benzyn oraz, że produkuje i sprzedaje na własny rachunek środki dezynfekujące. V. ogłaszało, że można u nich kupić środki dezynfekujące (dowód: zeznania świadka S. G. w protokole rozprawy z dnia 9 sierpnia 2021r. czas 00:21:06- 00:24:22).

Powódka zgodnie z umową nie miała obowiązku dostarczenia pozwanej bioetanolu spełniającego wyższe niż przewidziane normami DIN standardy.

Transakcje nie były poprzedzone wysłaniem próbki towaru z danej partii towaru (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:15:12- 0:19:43).

Każdy jednak klient wraz z dostawą otrzymywał protokół z analizy, w którym opisane były wszystkie składniki chemiczne i dokument ten jest potwierdzeniem właściwości towaru. Są dane z laboratorium chemicznego (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:15:12).

Powódka w negocjacjach z S. G. nie oferowała alkoholu etylowego do produkcji środków dezynfekujących, bowiem nie miała go w tym czasie w ofercie (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:46:59).

Powodowa Spółka nie posiada wiedzy w jaki sposób w rzeczywistości dany kontrahent wykorzystuje zakupiony bioetanol (dowód: zeznania świadka P. J. czas 01:35:51-01:39:29).

Powódka (...) Energije jako sprzedawca i dostawca zawarła z pozwaną (...) S.A. w Ł. jako kupującym (odbiorcą) w dniu 1 kwietnia 2020r. umowę oznaczoną numerem (...), dotyczącą sprzedaży oraz dostawy do magazynu w S. 120.000 litrów bioetanolu za cenę 700,00 Euro / 1000 litrów (cena netto).

Umowa miała być wykonana w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r. Sprzedawca wystawiał po otrzymaniu zamówienia i przedpłaty na towar, potwierdzenie zamówienia do kontraktu 00804115.

Sprzedawca wystawiał po otrzymaniu zamówienia i przedpłaty na towar, potwierdzenie zamówienia do kontraktu 00804115 (dowód: potwierdzenie zamówienia numer kontraktu 00804115 z dnia 01.04.2020 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski k. 46-50 akt).

Towar został określony jako bioetanol **o normie DIN (...). Instrukcje dotyczące wysyłki opisano jako dane szczegółowe (...).**

Warunki dostawy w umowie - (...) S. zgodnie z (...) (2010), adres załadunku (...) P. C. 111, S., adres dostawy (...) Spółka z o.o. ul. (...) (Polska). Zapisano, że do potwierdzenia zamówienia stosuje się ogólne warunki sprzedaży oraz dostaw firmy (...), które zostały załączone do potwierdzenia zamówienia (dowód: potwierdzenie zamówienia numer kontraktu 00804115 z dnia 01.04.2020 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski k. 46-50 akt, zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:14:06-00:15:12).

Ogólne warunki handlowe powódki określały, iż kupujący był zobowiązany zbadać produkt niezwłocznie po jego otrzymaniu. Widoczne wady musiały zostać zgłoszone na piśmie niezwłocznie, ale nie później niż 3 dni robocze po przybyciu produktów. Produkty będące przedmiotem reklamacji musiały być udostępnione do kontroli

sprzedawcy w stanie, w jakim znajdowały się w momencie wykrycia wady, w szczególności niez mieszane (nieskażone). W przeciwnym razie produkty były uważane za zaakceptowane. Zgodnie z ogólnymi warunkami handlowymi termin przedawnienia roszczeń z tytułu wad wynosił 12 miesięcy od momentu przeniesienia ryzyka na kupującego-wydania towaru. Przez ostatnie lata ogólne warunki strony powodowej nie ulegały zmianie (dowód: ogólne warunki handlowe powódki k. 228 – 234 akt, zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:55:56-01:00:44).

Wszczęcie procedury reklamacyjnej wymaga zgłoszenia na odpowiednim formularzu i wtedy powodowa spółka sięga do wzorcowych próbek zachowanych z każdej dostawy. Po analizie zgłoszenia udziela klientowi odpowiedzi (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:20:35-00:23:05).

W dniu 20 kwietnia 2020 r. zmieniono warunki umowy. Strony podwyższyły ilości sprzedawanego bioetanolu o dodatkowe 500.000 litrów. Ustalono wydłużenie okresu wykonania umowy do dnia 31 maja 2020 r. Pozostałe warunki umowy zostały bez zmian (dowód: potwierdzenie zamówienia numer kontraktu 00804115 z dnia 1 kwietnia 2020r. z uwzględnionymi zmianami z 20.04.2020 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski k. 51 -55 akt).

Zmiana umowy z dnia 3 czerwca 2020 r. dotyczyła ponownego przedłużenia okresu wykonania umowy do dnia 30 czerwca 2020 r.

Zmiany warunków umowy zostały zaakceptowane przez obie strony kontraktu (dowód: potwierdzenie zamówienia numer kontraktu 00804115 z dnia 1 kwietnia 2020r. z uwzględnionymi zmianami z 20.04.2020 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski k. 51-55 akt; potwierdzenie zamówienia numer kontraktu 00804115 z dnia 1 kwietnia 2020r. z uwzględnionymi zmianami z 20.04.2020 r. oraz z 3 czerwca 2020r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski k. 56-60 akt).

Pozwana Spółka wiedziała, że sprzedawca ma na swojej stronie internetowej ogólne warunki sprzedaży, były jednak one w języku niemieckim i prezes zarządu pozwanej Spółki z uwagi na bariery językowe nie mógł szczegółowo z nimi zapoznać (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 00:31:56-00:33:06).

Pozwana Spółka odbierała poszczególne partie towaru z magazynu powodowej spółki w S.. Powódka wystawiła na pozwaną fakturę pro-forma nr (...) z dnia 1 kwietnia 2020 r. Po odbiorze towaru powódka wystawiła faktury potwierdzające ilość odebranego bioetanolu oraz cenę towaru.

Powodowa Spółka wystawiła fakturę nr (...) z dnia 8 kwietnia 2020r., oraz fakturę nr (...) z dnia 17 kwietnia 2020 r. (dowód: faktura pro-forma nr (...) z dnia 01.04.2020 r. k. 61, faktura nr (...) z dnia 08.04.2020r. ; faktura nr (...) z dnia 17.04.2020 r. k. 62-63 akt).

Specyficzny zapach etanolu był wyczuwalny przy pierwszej dostawie, ale klienci pozwanej Spółki po otrzymaniu próbek tego etanolu akceptowali ten zapach (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 00:36:23- 00:37:24).

Próbki rozjemcze etanolu były zawsze pobierane przy dostawie i okres ich przechowywania, to 3 miesiące (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. k. 187 v akt, zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 01:58:23).

Okres przechowywania próbek daje możliwość ich zbadania po złożeniu reklamacji przez kontrahenta (dowód: zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 01:58:23).

Pozwana spółka odbierała etanol z magazynu powodowej spółki własnym transportem, potem był przewożony na skład podatkowy. Tam był skażony, bowiem inaczej trzeba byłoby zapłacić akcyzę 57 zł (od tony) . Środki skażające nie

mogą zmienić ani gęstości, ani zapachu etanolu. Pozwana spółka starała się kupować odkażalniki dobrej jakości tzw. biocydowe (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 00:36:23- 00:37:24).

Pozwana Spółka odbierając towar, mogła powziąć informację, że etanol ma „śmierdzący zapach” , jak towar dojechał do magazynu strony pozwanej (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 00:39:00- 00:45:52).

Towar badany był organoleptycznie (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 01:18:23, k. 184).

Podczas skazania pracownicy starają się jak najszybciej wlać do cysterny odkażalniki, nie przelewają etanolu. Dopiero przelewanie etanolu ujawnia intensywny zapach (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z 15 maja 2021r. czas 00:39:00- 00:45:52).

Towar na terenie Polski był dostarczany do składu podatkowego A. lub do składu podatkowego pod G. (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z 15 maja 2021r. czas 01:14:56 01:18:23).

Zapach ujawniał się najintensywniej wtedy, gdy klienci pozwanej spółki nabyli etanol i zaczęli go przelewać do pojemników (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z 15 maja 2021r. czas 00:39:00- 00:45:52).

Pozwana Spółka nabywany od powodowej spółki etanol (bioetanol) odsprzedawała swoim kontrahentom.

Ramowa umowa sprzedaży pomiędzy pozwaną a W. D. R. D. we W. (wraz z aneksem) została zawarta w dniu 18 kwietnia 2020r. i również dotyczyła sprzedaży etanolu odwodnionego (...). (dowód: ramowa umowa sprzedaży wraz z aneksem k. 131-139 akt, zeznania świadka R. D. w protokole rozprawy z dnia 29 lipca 2021r. czas 01:05:12-01:20:46).

W dniu 5 maja 2020r. R. D. złożył reklamację co do jakości dostarczonego towaru. Wskazywał, że jego klienci nie zaakceptowali jakości alkoholu dostarczonego przez pozwaną Spółkę z (...) i dlatego też nie może dokonać pełnego odbioru 300 ton alkoholu etylowego odwodnionego. R. D. wskazywał, że alkohol charakteryzuje się zapachem odchodów , a nie swoistym zapachem alkoholu, co wyklucza wykorzystanie tego alkoholu w procesie produkcyjnym. Podtrzymał gotowość odbioru alkoholu etylowego o jakości charakterystycznej dla tego produktu. R. D. zaznaczył, że poszukuje alternatywnych dostawców w celu zapewnienia dostaw do swoich klientów. Nadto, zastrzegł prawo do całkowitego odstąpienia od umowy z powodu braku możliwości dostarczenia do niego pełnowartościowego produktu (dowód: reklamacja z dnia 5 maja 2020r. k. 140 akt, zeznania świadka R. D. w protokole rozprawy z dnia 29 lipca 2021r. czas 01:05:12-01:20:46).

Pozwana Spółka miała zawartą ramową umowę sprzedaży z (...) Sp. z o.o. Sp.k. w K. wraz z aneksem na sprzedaż etanolu odwodnionego (...) (dowód: ramowa umowa sprzedaży pomiędzy pozwaną a (...) Sp. z o.o. Sp.k. wraz z aneksem k. 121-127 akt).

(...) Sp. z o.o. Sp.k. w (...) Sp. z o.o. Sp.k. w K. reprezentował A. C.. A. C. kupował alkohol etylowy skażony do produkcji środków odkażających. Podstawowym warunkiem akceptowalności towaru była klarowność, bezbarwność, bezzapachowość. A. C. odebrał zakupiony towar od pozwanej spółki. Otrzymał również dokument CMR. Otrzymał świadectwo jakości etanolu od sprzedawcy E. T. oraz świadectwo jakości od producenta- powodowej spółki, potwierdzające, że spełnia etanol normy techniczne przewidziane dla alkoholu etylowego. Towar odpowiadał świadectwu jakości. W świadectwie jakości nie ma mowy o zapachu alkoholu etylowego. (dowód: zeznania świadka A. C. w protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. k. 189-189 v, 190 akt).

Dopiero w czasie rozlewania alkoholu etylowego z cysterny do pojemników pracownicy A. C. poczuli śmierdzący zapach, natomiast zawartość alkoholu była w normie. Alkohol etylowy został zużyty do produkcji rozpuszczalników. A. C. już nie kontynuował współpracy z pozwaną spółką z uwagi na jakość odebranego etanolu (dowód: zeznania świadka A. C. w protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. k. 189-189 v, 190 akt).

Gdy A. C. zadzwonił do pozwanej spółki i przekazywał informację, że alkohol etylowy śmierdzi, pracownicy byli zdziwieni, ponieważ etanol miał już mieć akceptowalny, dobry zapach (dowód: zeznania świadka A. C. w protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. k. 191 v akt).

W dniu 11 maja 2020r. (...) Sp. z o.o. Sp.k. złożyła reklamację co do towaru w postaci alkoholu odwodnionego 99% dostarczonego do Spółki zgodnie z dokumentami przewozowymi z Niemiec z firmy (...), informując że alkohol ten nie nadaje się do wykorzystania do produkcji produktów biobójczych ze względu na niezwykle intensywny smród. Nadto, Spółka oświadczyła, że odstępuje od realizacji zamówień alkoholu z firmy (...) SA, ponieważ złą jakość alkoholu dostarczonego przez pozwaną Spółkę naraziła na poważne straty wizerunkowe. (...) Sp. z o.o. Sp.k. wyraziła gotowość odbioru etanolu pod warunkiem wcześniejszej akceptacji jakości towaru przez klientów- odbiorców tej spółki. Wykluczono możliwość odbioru etanolu pochodzącego od dotychczasowego dostawcy z Niemiec (dowód: reklamacja z dnia 11 maja 2020r. k. 130 akt).

(...) M. było także przewoźnikiem etanolu dla spółki powiązanej z E. T.- spółki (...). Spółka ta uznała, że można zarobić na sprzedaży bioetanolu do środków dezynfekujących i stąd te zawarła umowę na dostawę i sprzedaż tego towaru z V., przy czym w umowie nie opisano dokładnie parametrów- właściwości tego towaru. Towar do V. jechał bezpośrednio do odbiorcy- klienta spółki (...). Spółka ta nie badała towaru przy odbiorze od V. (dowód: zeznania świadka J. O. w protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 02:26:27- 02:38:59).

Spółka (...) kupowała też etanol do pozwanej spółki. W obu przypadkach alkohol etylowy miał brzydki zapach. Nie mógł być dodawany do środków dezynfekujących, kosmetyków, ani do paliw z powodu braku certyfikatu powodowej spółki uprawniającego do sprzedaży paliw na rynku polskim. Spółkę (...) reprezentował J. O.. Z uwagi na powiązania z pozwaną spółką (większościowy akcjonariusz) nie chciał składać oficjalnej reklamacji co do wad towaru (dowód: zeznania świadka J. O. w protokole rozprawy z dnia 15 maja 2021r. czas 02:42:46- 02:54:08, 03:04:16).

Z uwagi na reklamacje własnych klientów pozwana Spółka przestała odbierać bioetanol z magazynu w S. i opłacać należności z tytułu zawartych umów (dowód: zeznania świadka S. G. złożone w formie pisemnej k. 308-309 wraz z tłumaczeniem k. 317v-320 v akt).

Część towaru- etanolu klienci pozwanej spółki zwrócili do jej magazynu- około 60 tysięcy litrów. W magazynie pozwanej Spółki pozostało nieodsprzedanego około 31m³ etanolu (ciężarówka). Pozwana Spółka utraciła z tego tytułu około kilkudziesięciu tysięcy złotych (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z 15 maja 2021r. czas 00:45:52- 00:46:11).

Strony wymieniały korespondencję mailową na temat braku odbioru towaru przez pozwaną.

Pozwana Spółka podawała, że oferowany przez powódkę bioetanol „śmierdzi”. Z tego powodu klienci pozwanej nie chcieli płacić za etanol pochodzący od V.. Deklarowała jednak, że będzie chciała kontynuowania współpracy, o ile etanol będzie mogła użyć do innych celów niż produkcja środków odkażających (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z 15 maja 2021r. czas 00:45:52- 00:46:11).

Pozwana Spółka chciała wykorzystać ten etanol do produkcji do rozpuszczalników do farb, ale cena dla klientów była za wysoka przy takim wykorzystaniu etanolu (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z 15 maja 2021r. czas 00:45:52- 00:46:11).

Alkohol odwodniony mógłby być wykorzystywany jako dodatek do benzyny, ale powodowa spółka nie miała aktualnego certyfikatu na rynek polski. (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z 15 maja 2021r. czas 00:45:52- 00:46:11).

Pozwana Spółka z dnia na dzień przestała odbierać etanol i trudno było ostatecznie ustalić warunki porozumienia i ustalić jakiś nowy termin dostawy. Nie reagował też przedstawiciel pozwanej

Spółki (...) na zapytania sprzedawcy (dowód: zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 01:20:11-01:24:31).

Pozwana spółka nie chciała obniżenia ceny, wymiany towaru na wolny do wad. Pozwana Spółka nie chciała w ogóle odebrać pozostałej części towaru magazynu strony powodowej (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z 15 maja 2021r. 00:46:11-00:47:31).

Pozwana Spółka nigdy nie reklamowała jakości towaru w trybie przewidzianym w ogólnych warunkach handlowych strony powodowej (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:19:43, zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 01:25:05-01:28:02).

S. G. w imieniu strony pozwanej nie złożył żadnej reklamacji. W zakresie jego obowiązków nie leżały takie działania. Polska spółka samodzielnie powinna złożyć reklamacje (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:32:44 akt, 00:40:46-00:42:10).

(...) nigdy nie prosiła, by w jej imieniu S. G. złożył reklamację. Nie było rozmów na temat rozwiązania problemu z zapachem etanolu (dowód: zeznania świadka S. G. w protokole rozprawy z dnia 9 sierpnia 2021r. czas 00:27:18-00:31:35).

Złożenie reklamacji jest bardzo ważnym elementem, bowiem towar czasami trzeba wycofać z rynku np. z przyczyn sanitarnych (dowód: zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 01:25:05-01:28:02).

W dniu 1 lipca 2020r. powódka wzywała stronę pozwaną do odebrania w ciągu 14 dni pozostałej części bioetanolu, bowiem powódka jako sprzedawca będzie musiała skorzystać z zastępczego zbycia towarów stanowiących przedmiot umowy. Nadto, przypomniano, że nabywca przed zawarciem umowy sprzedaży i dostawy był informowany o właściwościach towaru, w tym specyficznym zapachu (dowód: korespondencja mailowa k. 65, 66 akt).

Alkohol etylowy powodowa spółka sprzedaje do rafinerii, i tam są publikowane każdego dnia ceny. Towar jest sprzedawany według ceny obowiązującej danego dnia (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:27:06-00:29:16).

Kolejny mail z dnia 8 lipca 2020r. informował pozwaną spółkę , że powódka sprzedała zastępczo nieodebraną ilość bioetanolu 497m² , ponieważ pozwana nie złożyła do dnia 3 lipca 2020r. oświadczenia, co do odbioru towaru. Różnica w cenie wyniosła 133,70 euro za m³. Straty dla (...) wyniosły 66448,90 euro. Wezwano do zapłaty tej kwoty do dnia 17 lipca 2020r. (dowód: mail z dnia 8 lipca 2020r. k.66, 67 akt, informacje na temat sytuacji na rynku etanolu i zmian cen- notowania k. 81-94 akt).

Powodowa Spółka nie może zbyt długo magazynować etanolu w zbiornikach, Gdy zbiornik- magazyn jest zapełniony Spółka musi już sprzedać towar do rafinerii. Bioetanol , który nie odebrała pozwana Spółka został sprzedany zgodnie z notowaniami danego dnia, przy czym cena jest wyższa, gdy klient nie współpracuje na stałe z powodową Spółką (dowód: zeznania świadka P. K. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 00:51:50 -00:55:21).

Powodowa Spółka chciała sprzedać towar przeznaczony dla pozwanej Spółki po jak najwyższej cenie, by minimalizować straty. W dacie sprzedaży cena po którą powódka sprzedała etanol był i tak niższa niż w umowie z pozwaną Spółką (dowód: zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 01:47:16 -01:52:41).

Bioetanol przeznaczony dla strony pozwanej został sprzedany w ogólnej masie paliwa do innego kontrahenta według notowań z danego dnia i mógł to być PKN (...), S.. W przypadku sprzedaży do rafinerii bierze się cenę średnią z 30 notowań. Bioetanol został sprzedany w dniu, w którym

zakończono umowę wystawiono wewnętrzną fakturę na towar sprzedany (dowód: zeznania świadka P. J. w protokole rozprawy z dnia 11 czerwca 2021r. czas 02:10:07 -02:13:39).

Pismem z dnia **7 grudnia 2020 r.** powódka za pośrednictwem swojego pełnomocnika wezwała pozwaną do odbioru towaru i zapłaty pozostałej ceny wynikającej z kontraktu, z zagrożeniem odstąpienia od pozostałej części kontraktu przy braku podjęcia działań przez pozwaną (dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do odbioru towaru i zapłaty z dnia 7 grudnia 2020 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru k. 68-69, 72 akt).

Wobec bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu i bezczynności pozwanej powódka pismem z dnia 21 grudnia 2020 r. odstąpiła od niewykonanej części umowy numer (...) (dowód: odstąpienie od umowy z dnia 21 grudnia 2020 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru 74-79 akt).

Ostatecznie strona powodowa rozliczyła transakcje i wysokość szkody na **dzień 29 grudnia 2020 r. (data odstąpienia od umowy). Na tę datę, to kwota w** wysokości 68.152,67 euro stanowiącą iloczyn nieodebranej ilości bioetanolu (409.006 litrów) oraz różnicy w cenie wynoszącej 166,63 euro za 1000 litrów (cena z umowy 700 euro - cena z dnia rozwiązania 533,37 euro daje 166,63 euro). Cena kupna etanolu na dzień 29 grudnia 2020 r. wynosiła 533,37 euro za 1000 litrów. Cena ustalona w umowie między stronami wynosiła 700 euro za 1000 litrów. Różnica w cenie wyniosła 166,63 euro za 1000 litrów (cena z umowy 700 euro - cena z dnia rozwiązania 533,37 euro daje 166,63 euro) (dowód: informacja o międzynarodowych cenach rynkowych z komentarzem A. Biopaliwa na dzień 29 grudnia 2020 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski k. 87-97; wiadomość email z dnia 29 grudnia 2020 r., godz. 19:14 wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski k. 98).

Pozwana Spółka nie zareagowała na odstąpienie od umowy. Dopiero w kwietniu 2021r. pozwana spółka zleciła laboratorium wykonanie prywatnej ekspertyzy etanolu zakupionego od V. (dowód: zeznania świadka S. P. w e-protokole rozprawy z 15 maja 2021r. k. 185).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy należy podnieść, że w toku postępowania dowodowego strona powodowa wniosła o **przeprowadzenie dowodów z następujących dokumentów:**

- wydruku z niemieckiego rejestru handlowego A.

S. numer (...) wraz z tłumaczeniem na język polski na okoliczność, że powódka prowadzi działalność gospodarczą w przedmiocie wytwórstwa i dystrybucji paliw napędowych oraz produktów uszlachetnionych na podstawie pierwiastków organicznych oraz umocowania członka zarządu do udzielenia pełnomocnictwa;

- informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS numer (...) na okoliczność, że pozwana (...) S.A. prowadzi działalność gospodarczą między innymi w przedmiocie wytwarzania i przetwarzania produktów rafinacji ropy naftowej oraz produkcji chemikaliów i wyrobów chemicznych;
- potwierdzenia zamówienia numer kontraktu 00804115 z dnia 01.04.2020r.

wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski na okoliczność treści pierwotnego stosunku prawnego wiążącego strony, tj. umowy sprzedaży i transportu bioetanolu;

- potwierdzenia zamówienia numer kontraktu 00804115 z dnia 01.04.2020r.

z uwzględnionymi zmianami z 20.04.2020 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski na okoliczność zmian w treści pierwotnego stosunku prawnego wiążącego strony, tj. zwiększenia ilości dostarczanego bioetanolu i wydłużenia czasu jego odbioru;

- potwierdzenia zamówienia numer kontraktu 00804115 z dnia 01.04.2020 r. z uwzględnionymi zmianami z 20.04.2020 r. oraz 03.06.2020 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski na okoliczność zmian w treści pierwotnego stosunku prawnego wiążącego strony, tj. wydłużenia czasu na odbiór bioetanolu przez pozwaną;
- faktury pro-forma nr (...) z dnia 01.04.2020 r. na

okoliczność sposobu rozliczania się stron ze świadczeń umownych;

- faktury nr (...) z dnia 08.04.2020 r. na okoliczność sposobu rozliczania się stron ze świadczeń umownych oraz faktu odbioru partii zamówionego bioetanolu przez pozwaną;
- faktury nr (...) z dnia 17.04.2020 r. na okoliczność

sposobu rozliczania się stron ze świadczeń umownych oraz faktu odbioru partii zamówionego bioetanolu przez pozwaną;

- wiadomości E-M. z dnia 1 lipca 2020 r. , godz. 14:03 z tłumaczeniem na język polski okoliczność zwłoki w odbiorze etanolu oraz zapłaty ze strony pozwanej, jak i zdawkowych informacji otrzymywanych od pozwanej na temat rozliczenia się z powódką wzywania przez powódkę pozwanej do polubownego rozwiązania sporu;;
- wiadomości E-M. z dnia 8 lipca 2020 r. , godz. 11:26 z tłumaczeniem na język polski na okoliczność zwłoki w odbiorze etanolu oraz zapłaty ze strony pozwanej oraz wzywania przez powódkę pozwanej do polubownego rozwiązania sporu;
- ostatecznego przedsądowego wezwania do odbioru towaru i zapłaty z dnia 07 grudnia 2020 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru na okoliczność wezwania przez powódkę

pozwanej do wywiązania się z umowy oraz ostatecznej próby pozasądowego rozwiązania sporu;

- odstąpienia od umowy z dnia 21 grudnia 2020 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru na okoliczność faktu odstąpienia przez powódkę od kontraktu 00804115;
- informacji o międzynarodowych cenach rynkowych z komentarzem A. Biopaliwa na dzień 29 grudnia 2020 r. wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język polski na okoliczność wysokości szkody;
- wiadomość E-M. z dnia 29 grudnia 2020 r. , godz. 19:14 wraz z tłumaczeniem przysięgłym; na okoliczność wysokości szkody;
- ogólnych warunków handlowych powódki wraz z tłumaczeniem na język polski na okoliczność zawarcia i treści umowy łączącej strony, w szczególności warunków i sposobu składania reklamacji.

W ramach osobowych środków dowodowych powódka wniosła o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków: P. K., P. J.- na okoliczność zawarcia i treści umowy łączącej strony, rozmiaru i przyczyn powstania szkody po stronie powódki, prób polubownego rozwiązania sporu.

Strona pozwana w toku postępowania wniosła o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków:

- **S. P.** - na okoliczność łączącej strony umowy, treści tej umowy, zapachu towaru jaki miał być dostarczany przez powódkę pozwanemu oraz faktycznego zapachu tego towaru, odbiegającego od ustaleń, nieakceptowanego przez kontrahentów pozwanej, odmowy odbioru towarów dostarczanych przez powódkę, charakteryzujących się bardzo mocnym zapachem przypominającym odchody, a nie swoistym zapachem alkoholu, zawiadomienia powoda przez pozwanego o przeszkodzie i jej oddziaływaniu na zdolność odbierania towarów powódki.

- **R. D.** - na okoliczność umowy łączącej reprezentowaną przez świadka spółkę z pozwaną, treści tej umowy, zapachu towaru jakim miały charakteryzować się wybory powoda dostarczane W. D., odmowy odbioru towarów dostarczanych przez powódkę, charakteryzujących się bardzo mocnym zapachem przypominającym odchody, a nie swoistym zapachem alkoholu, zawiadomienia powoda przez pozwanego o przeszkodzie i jej oddziaływaniu na zdolność odbierania towarów powódki.
- **A. C.** - na okoliczność umowy łączącej reprezentowaną przez świadka spółkę z pozwaną, treści tej umowy, zapachu towaru jakim miały charakteryzować się wybory powoda dostarczane (...)M., odmowy odbioru towarów dostarczanych przez powódkę, charakteryzujących się intensywnym zapachem, nie, a nie swoistym zapachem alkoholu, zawiadomienia powoda przez pozwanego o przeszkodzie i jej oddziaływaniu na zdolność odbierania towarów powódki,
- **J. O.** - na okoliczność umowy łączącej reprezentowaną przez świadka spółkę z pozwaną, treści tej umowy, zapachu towaru jakim miały charakteryzować się wybory powoda dostarczane (...)M., odmowy odbioru towarów dostarczanych przez powódkę, charakteryzujących się intensywnym zapachem, nie, a nie swoistym zapachem alkoholu, zawiadomienia powoda przez pozwanego o przeszkodzie i jej oddziaływaniu na zdolność odbierania towarów powódki.

Nadto, strona wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentów:

- ramowej umowy sprzedaży zawartej pomiędzy pozwaną a (...) Sp. z o.o. Sp.k. wraz z aneksem; na okoliczność umowy łączącej reprezentowaną przez świadka spółkę z pozwaną, treści tej umowy, zapachu towaru jakim miały charakteryzować się wybory powoda dostarczane (...)M., odmowy odbioru towarów dostarczanych przez powódkę, charakteryzujących się intensywnym zapachem, nie, a nie swoistym zapachem alkoholu, zawiadomienia powoda przez pozwanego o przeszkodzie i jej oddziaływaniu na zdolność odbierania towarów powódki,
- reklamacji (...) Sp. z o.o. Sp.k.; na okoliczność umowy łączącej reprezentowaną przez świadka spółkę z pozwaną, treści tej umowy, zapachu towaru jakim miały charakteryzować się wybory powoda dostarczane (...) M., odmowy odbioru towarów dostarczanych przez powódkę, charakteryzujących się intensywnym zapachem, a nie swoistym zapachem alkoholu, zawiadomienia powoda przez pozwanego o przeszkodzie i jej oddziaływaniu na zdolność odbierania towarów powódki.
- ***ramowej umowy sprzedaży zawartej pomiędzy pozwaną a W. D. R. D. wraz z aneksem; na okoliczność umowy łączącej reprezentowaną przez świadka spółkę z pozwaną, treści tej umowy, zapachu towaru jakim miały charakteryzować się wybory powoda dostarczane W. D., odmowy odbioru towarów dostarczanych przez powódkę, charakteryzujących się bardzo mocnym zapachem przypominającym odchody, a nie swoistym zapachem alkoholu, zawiadomienia powoda przez pozwanego o przeszkodzie i jej oddziaływaniu na zdolność odbierania towarów powódki,***
- reklamacji W. D. R. D.; na okoliczność umowy łączącej reprezentowaną przez świadka spółkę z pozwaną, treści tej umowy, zapachu towaru jakim miały charakteryzować się wybory powoda dostarczane W. D., odmowy odbioru towarów dostarczanych przez powódkę, charakteryzujących się bardzo mocnym zapachem przypominającym odchody, a nie swoistym zapachem alkoholu, zawiadomienia powoda przez pozwanego o przeszkodzie i jej oddziaływaniu na zdolność odbierania towarów powódki.

Strona pozwana wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu chemii, ewentualnie z zakresu odorologii-na okoliczność, iż towar sprzedawany przez powódkę nie charakteryzuje się swoistym zapachem alkoholu.

Strona pozwana wniosła o pominięcie, na podstawie art. 235² § 1 pkt. 3 k.p.c. wniosku dowodowego z pkt 6 pozwu, albowiem wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, na wskazaną w tezie dowodowej okoliczność, jest w sposób oczywisty nieprzydatny do stwierdzenia wysokości szkody jaką ponieść miał rzekomo powód.

Pominięcie, na podstawie art. 235² § 1 pkt. 3 k.p.c. wniosku dowodowego z pkt 4 pozwu, albowiem wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków, na wskazaną w tezie dowodowej okoliczność - rozmiarów szkody, jest w sposób oczywisty nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności.

Sąd zrealizował wszystkie wnioski dowodowe stron poza dowodem z opinii biegłego z zakresu chemii, ewentualnie z zakresu odorologii na okoliczność, iż towar sprzedawany przez powódkę nie charakteryzuje się swoistym zapachem alkoholu. Dowód ten jest nieprzydatny dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem:

- **brak jest jakiegokolwiek normy technicznej określającej właściwości zapachu bioetanolu,**
- **w ramach warunków umowy, strony nie zawarły żadnych zapisów na temat zapachu, ani też przeznaczenia bioetanolu,**
- **sam świadek S. P. przyznał, że bioetanol był zgodny z normą DIN (...), opisaną w umowie,**
- **strona pozwana nie składała żadnej reklamacji zgodnie z ogólnymi warunkami handlowymi strony powodowej, nawet przekroczenie terminów do złożenia reklamacji nie dawałoby podstaw do przeprowadzenia badań skoro próbki wzorcowe są przechowywane 3 miesiące; nadto towar został zmieszany (skażony), co już samo w sobie wyłącza tryb reklamacyjny. Powódka, nie może odpowiadać za jakość towaru w przypadku zaniechania procesu reklamacyjnego, pozbawienia możliwości zbadania towaru w określonym czasie, a zasadniczo jeszcze przed skażeniem. Trafnie powódka podkreśliła, że pozwana nie zgłaszając wady w określonym terminie i transportując towar bezpośrednio do skażenia, pozbawiła powódkę możliwość kontroli towaru i ewentualnego potwierdzenia reklamacji. Tym samym, pozwana nie dochowała jakiegokolwiek staranności, która pozwalałaby na występowanie z roszczeniami reklamacyjnymi,**
- **strona powodowa w dacie zawarcia i realizacji umowy produkowała bioetanol jako składnik paliw, sama produkowała środki dezynfekujące, a dopiero pod koniec 2020r. oferowała bioetanol jako składnik do środków dezynfekujących. Analiza zeznań świadka S. G. prowadzi do wniosku, że dość arbitralnie świadek ocenił, że spełnienie przez bioetanol wskazanej w umowie normy DIN samo w sobie daje podstawę do uznania, że może być on składnikiem środków dezynfekujących, co ostatecznie okazało się błędną oceną. Świadek przyznał też, co zresztą wynika z zeznań świadków P. K. i P. J. oraz z treści korespondencji mailowej, że sprzedawca informował kupującego o specyficznym zapachu etanolu, pozwana spółka o tym wiedziała od S. G., a mimo to godziła się na zawarcie umowy na sprzedaż takiego towaru.**

Nie są wiarygodne zeznania świadka S. P., że w imieniu pozwanej Spółki reklamacje mailowe i telefoniczne składał S. G., ponieważ świadek S. G. wyraźnie zaprzeczył, że wszczął proces reklamacyjny, nie ma też żadnych materialnych dowodów (pismo, zdjęcia, przesłane próbki towaru itp.), by taki proces został wszczęty w myśl ogólnych warunków sprzedaży powodowej spółki. Dodatkowo świadek wskazał, że w ramach posiadanych kompetencji nawet nie miał uprawnienia do wszczęcia takiego postępowania.

Nawet to, że powodowa spółka wiedziała do jakich celów etanol ma być wykorzystany, nie zmienia oceny, że przedstawiła do sprzedaży etanol zgodny z normą techniczną, informowała kontrahenta o specyficznym zapachu.

Pozwana Spółka nie wszczęła procesu reklamacyjnego co do towaru, który już przyjęła, co dawałoby podstawy do wnioskowania o jakości towaru, tym bardziej, że miała zabezpieczony towar w swoim magazynie.

Pozwana nie stawiała się po odbiór kolejnej partii etanolu, by dokonać zbadania towaru w momencie przyjęcia do przewozu, tak by mieć podstawy do odmowy jego przyjęcia i zgłoszenia roszczeń z rękojmi za wady fizyczne rzeczy.

Zasadnym jest twierdzenie strony powodowej, że poza zainteresowaniem sprzedawcy jest to, w jaki sposób nabywca wykorzysta towar, skoro sprzedawca przedstawia towar do zbadania, ujawnia jego właściwości, nie zataja wad, a towar odpowiada normie technicznej, nadto nabywca nie reklamuje w przewidzianej procedurze jakiegokolwiek partii towaru. Powodowa spółka nie mogła sprzedawać tego etanolu jako dodatku do paliw, bowiem nie miała certyfikatu na rynek polski uprawniającego do sprzedaży paliw.

W świetle logiki, doświadczenia życiowego trudno znaleźć uzasadnienie dla aneksowania umowy, przedłużania czasu jej obowiązywania, zwiększania ilości etanolu, skoro już w maju 2020r. pojawiają się reklamacje klientów pozwanej spółki.

Mając na uwadze przeprowadzone dowody z dokumentów i zeznań świadków za zbędne i bezprzedmiotowe należało uznać przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron na okoliczność zawarcia i treści umowy łączącej strony, rozmiaru i przyczyn powstania szkody po stronie powodki, prób polubownego rozwiązania sporu.

Należy wskazać, że strona powodowa wносиła na wypadek kwestionowania przez pozwaną wartości przedmiotu sporu i odszkodowania należnego powodce - ustalenie przez rzeczoznawcę majątkowego/biegłego sądowego z zakresu wyceny mienia ruchomego szacunkowej wartości rynkowej nieodebranych przez pozwaną 804.769 litrów bioetanolu. Sam pozwany oponował przeciwko temu wnioskowi, strona powodowa ostatecznie tego wniosku tego nie popierała, a w świetle powołanej Konwencji regulującej podstawy przyznania odszkodowania, sposób jego obliczenia przy wiedzy o cenach bioetanolu z przedstawionych notowań i dacie skutecznego odstąpienia od umowy, nie budzi wątpliwości. Jest, to zwykle działanie matematyczne polegające na pomnożeniu ceny z notowania danego dnia przez ilość bioetanolu nieodebranego przez stronę pozwaną. Wykonanie opinii nie wniosłoby nic do sprawy, a byłoby jedynie przedłużeniem postępowania i zwiększeniem jego kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w pełni zasadne.

Zastosowanie w niniejszej sprawie znajdują przepisy konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów sporządzonej w W. dnia 11 kwietnia 1980r.

Zgodnie z art. 45 ust. 1 lit. b) Konwencji w stosunku do kupującego oraz art. 61 ust. 1 lit. b) Konwencji w stosunku do sprzedającego, **w przypadku niewypełnienia przez jedną stronę któregokolwiek z obowiązków wynikających z umowy lub z konwencji, niezależnie od innych praw przewidzianych dla kupującego (art. 46–52) i sprzedającego (art. 62–65), druga strona może żądać odszkodowania na zasadach określonych w art. 74–77 Konwencji.** Zauważyć należy, że podstawą prawną roszczeń odszkodowawczych są odpowiednio: art. 45 ust. 1 lit. b) i art. 61 ust. 1 lit. b), a przepisy art. 74–77 Konwencji, regulują treść i zakres tych roszczeń

Konwencja jest w skali światowej jednym z najbardziej, o ile nie najbardziej udanym, instrumentem prawnym zawierającym normy materialnoprawne regulujące praktykę światowego handlu. Wskazuje się, że obecnie około 2/3 wszystkich transakcji międzynarodowej sprzedaży towarów na świecie, zawieranych jest z udziałem stron mających siedzibę w państwie będących stroną konwencji. Po wejściu w życie Konwencji w stosunku do Albanii z dniem 1.6.2010 r. obowiązuje ona obecnie w 74 państwach świata.

Zauważyć należy, że Konwencja obowiązuje w stosunku do Polski od 1996 r., a obrót towarowy z państwami konwencyjnymi stanowi zdecydowaną większość całego polskiego handlu zagranicznego (na same Niemcy od lat przypada około 1/4 polskiego importu i eksportu).

Zgodnie z art.2 Konwencji, **umowa sprzedaży jest uznawana za międzynarodową, jeśli strony umowy mają swoje siedziby handlowe w różnych Państwach Umawiających.** Polska i Niemcy ratyfikowały Konwencję, stąd w stosunkach handlowych pomiędzy Polską a Niemcami znajduje ona automatycznie zastosowanie.

Regulacja odpowiedzialności odszkodowawczej ma na gruncie Konwencji charakter zupełny, w związku z czym niedopuszczalne jest w tym zakresie odwoływanie się do przepisów prawa narodowego. Zgodnie z art. 45 ust. 2 oraz art. 61 ust. 2 Konwencji, skorzystanie z innych środków ochrony prawnej przewidzianych w Konwencji nie powoduje utraty prawa do żądania odszkodowania.

Konwencja za pomocą wielu postanowień zobowiązuje strony umowy do podejmowania określonych działań, które skutkują zabezpieczeniem ich własnych interesów prawnych. Obowiązek jednej ze stron nie jest przy tym skorelowany z uprawnieniem drugiej do wyegzekwowania określonego działania, ani tym bardziej z roszczeniem odszkodowawczym w razie naruszenia tego rodzaju aktów staranności. Konsekwencją niedochowania przez stronę takich aktów staranności jest natomiast utrata przez nią określonych uprawnień, w tym utrata środków ochrony prawnej. Do tak rozumianych aktów staranności (niezaskarżalnych obowiązków) należy w szczególności obowiązek przedsięwzięcia rozsądnych środków w celu ograniczenia szkody (art. 77 (...)) oraz obowiązek kupującego do skontrolowania towarów i zawiadomienia o występującej niezgodności zgodnie z art. 38 i 39 (...). W ostatnim ze wskazanych przykładów strony mogą uzgodnić zasady odpowiedzialności odszkodowawczej w miejsce utraty środków ochrony prawnej, w razie naruszenia obowiązku zawiadomienia o niezgodności w rozsądnym terminie. Natomiast obowiązek zawiadomienia kupującego wskazany w art. 32 (1) (...) oraz udzielenia informacji zgodnie z art. 32 (3) (...) stanowią (zaskarżalne) zobowiązania umowne, a druga strona może domagać się ich realizacji.

Zgodnie z treścią art. **64 konwencji** sprzedający może oświadczyć o odstąpieniu od umowy jeżeli w dodatkowym terminie wyznaczonym przez sprzedającego kupujący nie wykonuje swego obowiązku zapłaty ceny lub nie odbiera towarów.

Jak wynika z ustaleń w przedmiotowej sprawie, pismem z dnia 7 grudnia 2020 r. powodowa spółka wezwała pozwaną do realizacji pozostałej części kontraktu numer 00804115 oraz zapłaty reszty ceny w terminie 7 dni od odbioru pisma.

Pozwana Spółka odebrała to pismo w dniu 10 grudnia 2020 r., a w dniu 18 grudnia 2020r. bezskutecznie upłynął termin do jego wykonania.

Powodowa Spółka skutecznie zatem odstąpiła od umowy sprzedaży zawartej z pozwaną Spółką, wobec niewykonania przez kupującego pozostałej części umowy. **Do rozwiązania umowy doszło skutecznie w dniu 29 grudnia 2020r.**

Kluczowe zatem z punktu widzenia przedmiotowej sprawy winno być brzmienie art. 81 ust. 1 konwencji wiedeńskiej, zgodnie z którym: „Odstąpienie od umowy zwalnia obie strony z ich zobowiązań wynikających z umowy, z zastrzeżeniem ewentualnie należnego odszkodowania. Odstąpienie nie ma wpływu na postanowienia umowy dotyczące rozstrzygania sporów lub na prawa i obowiązki stron będące następstwem odstąpienia od umowy”. Art. 81 ust. 2 konwencji dodaje: „Strona, która wykonała umowę w całości lub w części, może żądać od drugiej strony zwrotu tego, co dostarczyła lub zapłaciła na podstawie umowy. Jeżeli obie strony obowiązane są do zwrotu, powinny to uczynić równocześnie”. Wskazać nadto należy, że powyższy przepis jest zbieżny z art. 494 k.c., zgodnie z którym strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy; może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również **naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.**

Zgodnie z art. 74 Konwencji odszkodowanie za naruszenie umowy przez jedną stronę obejmuje sumę równą stracie, w tym utratę zysku, poniesioną przez drugą stronę w rezultacie naruszenia. Odszkodowanie takie nie może przewyższać straty, którą strona naruszająca przewidywała lub powinna była przewidywać w chwili zawarcia umowy, w świetle okoliczności, które znała lub powinna była znać, jako możliwy rezultat naruszenia umowy.

Artykuł 74 (...) należy wyklądać szeroko. Odszkodowanie powinno objąć nie tylko szkodę powstałą w granicach pozytywnego interesu umownego (ang. expectation interest, niem. E.), ale także naruszenie innych interesów wierzyciela na skutek niewykonania zobowiązania (ang. indemnity interest, niem. I.). Ponadto, art. 74 (...) chroni także tzw. ujemny interes umowny, tzn. koszty, które strona poniosła ufając, że zamierzona umowa dojdzie do skutku (ang. reliance interest, niem. V.). Jednoznaczne wskazanie na obowiązek zrekompensowania utraconych korzyści ma jedynie charakter wyjaśniający.

Szkoda sprzedającego związana z opóźnieniem w płatności kupującego wynika z (...), a nie, jak w odniesieniu do państw UE, z dyrektywy (...). Jak podaje przykładowo, jeśli kupujący zalega z płatnością, sprzedającemu należy się zwrot kosztów np. kredytu pomostowego lub utraconego zysku z korzystnej lokaty kapitału. Dominujący pogląd wymaga konkretnego udowodnienia straty lub utraconego zysku. **Jednocześnie przy dowodzeniu szkody wynikającej ze zwłoki w płatności lub odbiorze towaru, orzecznictwo odchodzi od ścisłych wymagań dowodowych. W takich przypadkach należy się opowiedzieć za możliwością abstrakcyjnego obliczenia szkody przy uwzględnieniu rynkowych kosztów finansowania.** Nie ma powodu, aby korzystna sytuacja finansowa wierzyciela i brak np. wykorzystywania przez niego kredytu bankowego działały na korzyść dłużnika. **Konsekwencją opóźnienia w płatności może być również szkoda związana z wahaniami kursowymi lub dewaluacją.** Sporne pozostaje, czy zobowiązanie do naprawienia szkody zależy od udowodnienia przez poszkodowanego, że w razie terminowej płatności uzyskałby wyższą wartość pieniężną niż w przypadku opóźnienia. Zgodnie z prawidłowym poglądem, również w takiej sytuacji wypada przychylić się do możliwości abstrakcyjnego obliczenia wysokości szkody. Ma to zastosowanie w szczególności, gdy waluta ustalona w umowie jest walutą obcą dla wierzyciela. Zakłada się przy tym, że niezwłocznie po otrzymaniu terminowej płatności wierzyciel wymieniłby pieniądze na swoją walutę. Jeśli jednak w umowie uzgodniono płatność w walucie wierzyciela, to rekompensacie nie podlega strata wynikająca ze spadku wartości pieniądza przez inflację.

Nie budzi wątpliwości przyjęcie na gruncie Konwencji zasady pełnego odszkodowania. Dla przykładu, szkoda towarzysząca obejmuje dodatkowe koszty poniesione przez jedną stronę ze względu na nieuzasadnioną odmowę wykonania zobowiązania przez drugą stronę, **koszty sprzedającego związane z oferowaniem towarów lub ich konserwacją i magazynowaniem, gdy kupujący bezzasadnie odmawia ich przyjęcia, bądź gdy wbrew umowie odmawia zapłaty z ręki do ręki w zamian za wydanie towarów**. W razie opóźnienia w dostawie towarów, spowodowanego brakiem przedłożenia przez kupującego uzgodnionej gwarancji bankowej, kupujący ponosi co do zasady odpowiedzialność za szkody wynikające z magazynowania towarów. Sprzedającemu przysługuje także odszkodowanie za koszty powstałe wskutek odmowy zrealizowania przez bank weksla lub czeku płatniczego kupującego.

Art. 75 Konwencji stanowi, iż w razie rozwiązania umowy sprzedający towary odsprzedał, strona żądająca odszkodowania może otrzymać różnicę

między ceną z umowy a ceną z transakcji zastępczej oraz jakiegokolwiek inne odszkodowanie należne na podstawie artykułu 74.

Na podstawie art. 76 Konwencji przysługuje odszkodowanie w postaci różnicy między ceną ustaloną w umowie a ceną bieżącą z chwili rozwiązania oraz jakiegokolwiek inne odszkodowanie należne na podstawie artykułu 74.

W razie naruszenia umowy w pierwszej kolejności oblicza się wysokość konkretnej szkody, poniesionej przez poszkodowanego. Odnośnie do szkody wynikającej bezpośrednio z naruszenia umowy, **w razie rozwiązania umowy**, w art. 76 (...) **przewidziano jednakże abstrakcyjne ustalenie wysokości odszkodowania.**

Dokonuje się tego poprzez ustalenie różnicy między ceną umowną a ceną rynkową, przy czym dłużnik nie może podnieść zarzutu, że transakcja zastępcza faktycznie nie została zawarta. Już z samej zasady pełnego odszkodowania wynika dopuszczalność abstrakcyjnego obliczania wysokości szkody na podstawie (...). Odszkodowanie powinno się wobec tego wymierzać w walucie, w której powstała strata wierzyciela lub w której miał być osiągnięty utracony zysk. Z reguły będzie to waluta używana w miejscu siedziby handlowej wierzyciela. Odszkodowanie powinno się wobec tego wymierzać w walucie, w której powstała strata wierzyciela lub w której miał być osiągnięty utracony zysk. Z reguły będzie to waluta używana w miejscu siedziby handlowej wierzyciela.

Przesłanką stosowania art. 75 (...) jest zawarcie przez wierzyciela transakcji zastępczej – sama okazja czy też możliwość dokonania transakcji jest niewystarczająca. **Nie jest natomiast konieczne jej wykonanie.** Transakcja zastępcza musi być powiązana z umową sprzedaży w tym sensie, że powinna zmierzać do zaspokojenia interesu wierzyciela, polegającego na uzyskaniu świadczenia i być odpowiednia do osiągnięcia tak rozumianego celu umowy.

Transakcję zastępczą, w odróżnieniu od sprzedaży w trybie samopomocy, można zawrzeć dopiero po rozwiązaniu umowy sprzedaży. Przesłanki skuteczności oświadczenia o rozwiązaniu umowy wynikają z art. 26 (...). W zależności od okoliczności, już samo tylko żądanie różnicy w cenie jako odszkodowania czy poinformowanie z góry o transakcji zastępczej może się okazać wystarczające. **Dominujący pogląd dopuszcza w drodze wyjątku odstąpienie od wymogu wcześniejszego rozwiązania umowy, jeśli w chwili zawierania transakcji zastępczej jest pewne, że dłużnik nie wykona swojego zobowiązania,** w szczególności, jeśli dłużnik ostatecznie i stanowczo odmawia spełnienia świadczenia. Wyjątek ten opiera się na argumentach, że byłoby sprzeczne z zasadą dobrej wiary, gdyby strona ostatecznie odmawiająca spełnienia świadczenia mogła się powołać na to, że druga strona powinna uprzednio zawiadomić o rozwiązaniu umowy. Zgodnie z poglądem zasługującym na aprobatę, który pozwala na obliczenie szkody wynikającej z niewykonania umowy na podstawie konkretnej transakcji zastępczej opartej na art. 74 (...) bez rozwiązywania umowy, wykładnia contra legem art. 75 (...) i odwoływanie się do zasady dobrej wiary stają się zbędne. Oba poglądy będą jednak prowadzić w praktyce do podobnych rezultatów. Przesłanka przewidywalności zgodnie z art. 74 zd. 2 (...), [której z kolei nie wymaga art. 75 (...)], będzie z reguły spełniona w odniesieniu do transakcji zastępczej.

Obliczanie odszkodowania na podstawie art. 75 (...) jest możliwe jedynie, gdy transakcja zastępcza została **dokonana w sposób rozsądny.** Wierzyciel musi działać przy zawieraniu transakcji zastępczej jak ostrożny i rozważny przedsiębiorca, uwzględniający zasady panujące w danej branży. Rozsądna w transakcji zastępczej powinna być w pierwszej kolejności cena. Przy zawieraniu transakcji zastępczej sprzedający powinien starać się osiągnąć najwyższą możliwą cenę, natomiast kupujący powinien dążyć do uzgodnienia jak najniższej ceny. Poziom tych cen niekoniecznie musi odpowiadać średniej cenie rynkowej. Od wierzyciela można oczekiwać jedynie, że uwzględni dostępne dla niego okazje do zawarcia transakcji zastępczej.

Transakcji zastępczej należy dokonać w rozsądnym terminie po rozwiązaniu umowy. Termin rozpoczyna się wraz ze złożeniem oświadczenia o rozwiązaniu. Jeśli jednak podstawę rozwiązania umowy stanowi przewidywane naruszenie umowy [art. 72 i 73 (2) (...)], to rozstrzygającym momentem dla oceny rozsądnego charakteru transakcji jest czas dostawy, przewidziany w pierwotnej umowie sprzedaży, chyba że w świetle art. 77 (...) należy uwzględnić moment wcześniejszy. Okoliczności danego stanu faktycznego rozstrzygają, jak długi okres mieści się w granicach rozsądku. Jeśli zawarcie odpowiedniej transakcji zastępczej okaże się utrudnione, to należy wierzycielowi zapewnić okres kilkumiesięczny. Termin ulegnie stosownemu skróceniu, jeśli towar ma cenę giełdową lub rynkową. Celem ustalenia rozsądnego terminu jest zapewnienie odpowiedniej ilości czasu bez dawania zachęty do działań spekulacyjnych.

Celem art. 75 (...) jest wzmocnienie pozycji wierzyciela w zakresie odszkodowania wynikającego bezpośrednio z naruszenia umowy; odesłanie do art. 74 (...) i tym samym do zasady przewidywalności następuje jedynie w odniesieniu do pozostałej części odszkodowania. **Zwłaszcza w razie wysokich wahań rynkowych, o ile transakcja zastępcza ma charakter rozsądny, ryzyko nadzwyczajnej zmiany poziomu cen powinno obciążać łamiącego umowę dłużnika, a nie wierzyciela, który w dobrej wierze wykonywał umowę.** Ponadto szkoda wynikająca z transakcji zastępczej jest co do zasady przewidywalna.

Wierzyciel musi udowodnić, że rozwiązanie umowy było uzasadnione oraz że prawidłowo zawiadomił o tym dłużnika. Ponadto, wierzyciel ponosi także ciężar udowodnienia, że zawarł rozsądną transakcję zastępczą w rozsądnym czasie po rozwiązaniu umowy. Jeśli nie uda się udowodnić zastępczego nabycia towarów, wierzyciel zawsze może podjąć próbę ustalenia odszkodowania na zasadzie art. 76 (...), przy czym musi liczyć się z konsekwencjami ewentualnego naruszenia obowiązku do ograniczenia szkody (art. 77 (...)). **Z kolei dłużnik powołujący się na okoliczność, że transakcja zastępcza mogła zostać zawarta wcześniej, w istocie zarzuca naruszenie obowiązku do ograniczenia szkody z art. 77 (...) i ponosi ciężar udowodnienia takiego twierdzenia.**

Zgodnie z art. 76 (...) strona, która rozwiązała umowę, może w sposób abstrakcyjny obliczyć szkodę wynikającą bezpośrednio z naruszenia umowy na podstawie różnicy między ceną umowną a ceną rynkową. Wobec tego zbędne staje się przeprowadzanie konkretnego dowodu szkody wynikającej bezpośrednio z naruszenia umowy. Przepis opiera się na założeniu, że wierzyciel jest uprawniony do zawarcia transakcji zastępczej na warunkach rynkowych. Sytuacja dłużnika, który poniósłby koszty związane z transakcją zastępczą, nie powinna kształtować się lepiej tylko z tego względu, że wierzyciel nie zdecydował się na zawarcie takiej transakcji i podjął inne działania w obronie swoich interesów. Obliczenie szkody na podstawie art. 76 (...) jest abstrakcyjne w tym sensie, że sprzedający, który jest zobowiązany do naprawienia szkody wynikającej z naruszenia umowy, nie ma możliwości powołania się np. na to, że kupujący w istocie nie potrzebuje towarów, nie odsprzedał ich, czy też, że kupujący nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej wobec swoich kontrahentów. Podobnie bez większego znaczenia pozostaną argumenty sprzedającego, jakoby kupujący, który nie otrzymał towarów, odsprzedał je za cenę niższą niż wartość rynkowa i jego strata ogranicza się tylko do utraconego zysku z tej transakcji, a nie do większej różnicy między ceną umowną a ceną rynkową. Krótko mówiąc, funkcją art. 76 (...) jest zapewnienie wierzycielowi minimalnego odszkodowania. W zakresie, w jakim art. 76 (...) nie znajduje zastosowania, wierzyciel może obliczyć szkodę na podstawie ceny rynkowej także w ramach art. 74 (...).

Obliczenie odszkodowania zgodnie z art. 76 (...) w przeważającej opinii jest dopuszczalne, gdy wierzyciel aktywnie handluje towarami i nie jest w stanie udowodnić, którą konkretnie transakcję uznać należy za zastępczą. W tego rodzaju sprawach dłużnik może podnosić, że wierzyciel zawarł transakcję zastępczą, która oznacza mniejszą szkodę niż kierowane żądanie zapłaty, ale wiąże się to ze sporymi trudnościami dowodowymi. W wyjątkowych przypadkach dłużnik może żądać obniżenia abstrakcyjnie obliczonej szkody na podstawie art. 77 (...), jeśli udowodni, że wierzyciel – właśnie z tego względu, iż stale kupuje i sprzedaje towary na rynku – był w stanie zawrzeć korzystniejszą transakcję zastępczą i w danych okolicznościach można było od niego rozsądnie oczekiwać takiego działania. P. transakcja zastępcza będzie rozsądna, gdy kupujący oferuje sprzedającemu, że odbierze towary poniżej ceny umownej, ale powyżej ceny rynkowej. Odszkodowanie należy wtedy obliczyć na podstawie ceny z możliwej i rozsądnej transakcji zastępczej. Nie ma to jednak zastosowania w przypadkach tzw. lost volume. Przeważający pogląd nakazuje także stosować regułę ceny rynkowej z art. 76 (...), jeśli transakcja zastępcza dokonana przez wierzyciela nie jest rozsądna w rozumieniu art. 75 (...).

Jak wynika z przytoczonych przepisów i powszechnie obowiązującej ich wykładni, w przypadku podstaw do odstąpienia od umowy (jej rozwiązania), strona powodowa w ramach transakcji zastępczej na warunkach rynkowych miała pełne prawo do określenia wysokości odszkodowania. Wprawdzie w mailu z lipca 2020r. powodowa spółka informowała, o sprzedaży towaru, co zasadniczo mogła na gruncie Konwencji uczynić jeszcze przed odstąpieniem od umowy, skoro dłużnik nie reagował na wezwania do odbioru towaru, a wierzyciel zasadnie już ocenił, że do odbioru nie dojdzie, to tym niemniej na potrzeby rozliczenia szkody przyjęła ceny z daty rozwiązania umowy. Skoro do rozwiązania umowy doszło skutecznie w **dniu 29 grudnia 2020 r., to jest to data z której określa się** cenę bieżącą etanolu. Powódka przedstawiła w toku postępowania dowodowego informację o międzynarodowych cenach rynkowych z komentarzem A. Biopaliwa na dzień 29 grudnia 2020 r. Jak wynika z tych danych cena kupna etanolu

na dzień 29 grudnia 2020 r. wynosiła 533,37 euro za 1000 litrów. Cena ustalona w umowie między stronami wynosiła 700 euro za 1000 litrów. Można zatem za zasadne uznać wyliczenie powódki, iż należne jej odszkodowanie, to kwota wysokości 68.152,67 euro stanowiącą iloczyn nieodebranej ilości bioetanolu (409.006 litrów) oraz różnicy w cenie wynoszącej 166,63 euro za 1000 litrów (cena z umowy 700 euro - cena z dnia rozwiązania 533,37 euro daje 166,63 euro).

Zdaniem Sądu, transakcja została zawarta w odpowiednim czasie, na rozsądnych warunkach i uwzględnia ryzyko wahań cen rynkowych.

Pozwany w ramach zarzutu podkreślił, że dostawa towarów miała być dokonana do Polski, tym samym, cena bieżąca winna być ustalana wedle cen obowiązujących w Polsce. Nie można jednak przeoczyć, że ceny transakcyjne i notowania obowiązują w całej Europie, producentem jest spółka niemiecka, a na rynku polskim obowiązują ceny dostawcy, nie zaś miejsca dostawy. Skoro rynek polski w danym czasie nie oferował bioetanolu w takiej ilości, to polskie spółki, w tym i (...) kupowały etanol od V.. Można zatem zasadnie wywieść, że cena na rynku polskim, to cena dyktowana przez dostawców z zagranicy, a nie polskich producentów etanolu. Zarzut zatem, strony pozwanej o błędną kalkulację ceny notowań bioetanolu (nie to miejsce, nie ten czas) za pozbawiony podstaw.

Można też uznać, za powódka, że gdyby nie podzielić poglądu o zastosowaniu Konwencji, to:

- **prawo właściwe dla przedmiotowej** umowy sprzedaży na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego I Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I), to prawo państwu, w którym sprzedawca ma miejsce zwykłego pobytu, czyli prawo niemieckie - przepisy niemieckiego kodeksu cywilnego ((...)) . Przepis § 323 (...) umożliwia wierzycielowi odstąpienie od umowy po wyznaczeniu odpowiedniego terminu do jej wykonania, zaś przepis § 325 dopuszcza żądanie odszkodowania również w przypadku odstąpienia od umowy. **Paragraf § 280 ust.1 (...)** stanowi, że dłużnik winien wierzycielowi wynagrodzić szkodę, która powstała wskutek naruszenia przez niego obowiązku wynikającego ze stosunku zobowiązaniowego, chyba że nie odpowiada za to naruszenie. Przesłankami roszczenia odszkodowawczego są: ważna umowa sprzedaży oraz dostawy; nieodebranie przez pozwaną towaru w ustalonym terminie i brak zapłaty uzgodnionej ceny; nie wykonie umowy mimo wyznaczenia dodatkowego terminu, także szkoda w wysokości co najmniej 68.152,67 euro stanowiącej iloczyn nieodebranej ilości bioetanolu (409.006 litrów) oraz różnicy w cenie wynoszącej 166,63 euro za 1000 litrów (cena z umowy 700 euro - cena z dnia rozwiązania 533,37 euro = 166,63 euro).

W myśl ust. 3 § 280 (...) można żądać odszkodowania zamiast wykonania zobowiązania, o ile zachodzą przesłanki z §§ 281, 282 i 283 (...). Zgodnie z § 281 musi nastąpić wyznaczenie dodatkowego odpowiedniego terminu do wykonania, który bezowocnie upłynął, chyba że dłużnik ostatecznie odmówił wykonania świadczenia. W myśl § 282 (...) naruszenie obowiązku uwzględnienia praw i interesu drugiej strony zobowiązania.

Postępowanie dowodowe wykazało, że pozwana nie reagowała na wezwania do odebrania towaru, nie złożyła reklamacji, nie zaproponowała ugodowego rozwiązania sporu, nie uwzględniła interesu ekonomicznego strony powodowej i faktu, że cena rynkowa bioetanolu niekorzystnie spadła na rynku. Zatem, na gruncie nie tylko wskazanych przepisów Konwencji, ale i wskazywanego przez stronę powodową kodeksu handlowego zachodzą przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej, skoro strony są pomiotami gospodarczymi i uczestniczą w obrocie gospodarczym -kupieckim. W przypadku opóźnienia kupującego w odbiorze towaru (§ 373 (...)) sprzedawca ma prawo według własnego wyboru zlicytować towar, zlecić przechowanie towaru w magazynie (na rachunek i koszt

kupującego lub odstąpić od umowy zgodnie z przepisem § 376 (...). Zgodnie z jego treścią przy uwarunkowaniu, że świadczenie jednej strony umowy winno zostać wykonane do określonego czasu albo w ciągu wyznaczonego terminu, w przypadku braku wykonania świadczenia w tym czasie bądź terminie uprawnia do odstąpienia od przedmiotowej umowy a w przypadku zwłoki do żądania odszkodowania zamiast jej wykonania. Ustęp drugi tego przepisu przewiduje możliwość żądania odszkodowania z powodu niewykonania umowy - jeśli towar ma cenę giełdową bądź rynkową - w wysokości różnicy ceny sprzedaży a ceny na giełdzie lub rynkowej w czasie i miejscu dłużnego świadczenia.

Etanol ma cenę rynkową i na podstawie transakcji hedgingowych można obliczyć różnicę w cenie w czasie i miejscu niespełnionego świadczenia.

Nawet, gdyby umowa **sprzedaży podlegała prawu polskiemu**, to zgodnie z **art. 491 § 1 k.c.** jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Może również bądź bez wyznaczenia terminu dodatkowego, bądź też po jego bezskutecznym upływie żądać wykonania zobowiązania i naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki. Jeżeli świadczenia obu stron są podzielne, a jedna ze stron dopuszcza się zwłoki tylko co do części świadczenia, uprawnienie do odstąpienia od umowy przysługujące drugiej stronie ogranicza się, według jej wyboru, albo do tej części, albo do całej reszty niespełnionego świadczenia. Strona ta może także odstąpić od umowy w całości, jeżeli wykonanie częściowe nie miałoby dla niej znaczenia ze względu na właściwości zobowiązania albo ze względu na zamierzony przez nią cel umowy, wiadomy stronie będącej w zwłoce (art. 491 § 2 k.c.).

Przepis art. 491 k.c. znajduje zastosowanie do umów wzajemnych, uzupełniając regulację zwłoki dłużnika zawartą w art. 477 k.c. Zwłoka zachodzi, gdy dłużnik nie spełnia świadczenia w czasie właściwym **z przyczyn, za które ponosi odpowiedzialność**. Zwłoka to zatem domniemane ustawowo opóźnienie kwalifikowane dłużnika. Dla istnienia zwłoki decydujące jest, że niedotrzymanie terminu spełnienia świadczenia jest spowodowane okolicznościami, za które dłużnik odpowiada, a niewystarczające – jedynie to, że termin wykonania zobowiązania upłynął bezskutecznie (opóźnienie) (por. wyr. SA w Białymstoku z 26.2.2014 r., I ACA 762/13, L.; wyr. SA w Białymstoku z 26.2.2014 r., I ACA 762/13, L.; wyr. SN z 6.5.2004 r., III CK 546/02, L.; wyr. SA w Katowicach z 28.1.2014 r., I ACA 980/13, L.). Zwłoka dłużnika – jako kwalifikowane opóźnienie – nie musi być przez niego samego zawiniona, może bowiem wynikać z winy jego pomocników czy wykonawców (por. wyr. SN z 29.4.1980 r., II CR 47/80, L.). Nie musi też być zawiniona w ogóle – przede wszystkim dlatego, że odpowiedzialność dłużnika z przyczyn wynikających nie tylko z ustawy, ale również z umowy, może być oparta na innej podstawie (art. 472 k.c. i 473 k.c.), a wówczas wina przestaje być kluczowa w świetle przyczyn odpowiedzialności, a również zwłoki dłużnika.

Rozwiązaniem ekstraordynaryjnym (choć równorzędnym na gruncie art. 491 § 1 k.c.) jest **zainicjowanie postępowania zmierzającego do likwidacji stosunku prawnego w następstwie odstąpienia od umowy**. Postępowanie to jest dwuetapowe, dlatego też podkreśla się, że kodeksowa regulacja przesadnie chroni dłużnika (por. A. Klein, Ustawowe prawo odstąpienia, s. 65 i n.; K. Zagrobelny, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz KC, 2013, s. 917). Pierwszy etap, to **wyznaczenie terminu** – prawo wyznaczenia dłużnikowi dodatkowego odpowiedniego terminu do wykonania zobowiązania z jednoczesnym zagrożeniem, że po jego bezskutecznym upływie będzie on uprawniony do odstąpienia od umowy. To oświadczenie powinno zawierać dwa elementy: wyznaczenie dłużnikowi dodatkowego terminu do spełnienia świadczenia, ale także zastrzeżenie, że po jego bezskutecznym upływie wierzyciel będzie uprawniony do odstąpienia od umowy. Powinny być one zawarte w jednym oświadczeniu, co do którego nie zostały przewidziane wymagania formalne (por. K. Zagrobelny, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz KC, 2013, s. 917–918). Dopiero złożone po upływie dodatkowego terminu **oświadczenie o odstąpieniu od umowy** wywoła bezpośredni skutek – unicestwienie zobowiązania wynikającego z zawartej umowy.

W doktrynie pojawiał się pogląd, że podobieństwo odstąpienia od umowy w ramach podstawy ustawowej (art. 491 § 1 k.c.) i umownej (art. 395 § 1 k.c.) uzasadnia zastosowanie – na drodze analogii – unormowania art. 395 § 2 k.c. do skutków odstąpienia od umowy na podstawie art. 491 § 1 k.c." [wyr. SN z 22.1.2002 r., V CKN 660/00, OSP 2003, Nr 1, poz. 2; zob. też wyr. SN z 26.11.1997 r., II CKN 458/97, OSNC 1998, Nr 5, poz. 84; tak również wyr. SA w Poznaniu z 27.2.2001 r., I ACA 981/00, PG 2002, Nr 6, s. 54: "przepisy umowy o dzieło nie przewidują wypowiedzenia tej umowy, natomiast regulują możliwość odstąpienia od umowy, czyli złożenia oświadczenia woli, na skutek którego stosunek prawny wygasa od momentu zawarcia umowy (ex tunc)"; wyr. SA w Warszawie z 7.3.2001 r., I ACA 512/00, PG 2002, Nr 5, s. 50: "skuteczne odstąpienie od umowy powoduje, że stosunek prawny wygasa ze skutkiem ex tunc, tak jakby umowa w ogóle nie została zawarta. Odstąpienie od umowy kształtuje nowy stan prawny między stronami w ten sposób, że od chwili jego złożenia umowa wzajemna przestaje je wiązać, strony nie są już obustronnie wobec siebie zobowiązane do świadczeń przewidzianych w umowie, a to co ewentualnie świadczyły już wcześniej, podlega

zwrotowi"; por. również W.J. K., Glosa aprobująca do wyr. SN z 22.1.2002 r., V CKN 660/00, OSP 2003, Nr 1, poz. 2; S. R., Glosa krytyczna do wyr. SN z 26.3.2002 r., II CKN 806/99, MoP 2003, Nr 2, s. 88; A. B., w: (...), t. 7, 2001, s. 274].

Pogląd wykluczający tę analogię wydaje się jednak bardziej przekonujący. Wyklucza on powyższą analogię, opierając się na literalnym brzmieniu art. 494 k.c., zgodnie z którym strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy; może żądać nie tylko zwrotu tego, **co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania** [por. np. A. K., Ustawowe prawo odstąpienia, s. 174 i n.; A. S., Odstąpienie od umowy, s. 9 i n.; B. J., Glosa krytyczna do wyr. SN z 26.11.1997 r., II CKN 458/97, PiP 2000, Nr 4, s. 106–107; taż, Glosa do uchw. SN (7) z 27.2.2003 r., III CZP 80/02, (...) 2004, Nr 11, s. 49; G. K., Glosa do post. SN z 22.4.2004 r., II CK 158/03, (...) Przegląd Orzecznictwa 2005, Nr 1–2, s. 85–92; M. G., Odstąpienie od umowy, s. 66 i n.].

Przepis Art. 494 k.c. nie powtarza sformułowania art. 395 § 2 k.c. "umowa uważana jest za nie zawartą". **Umowa nie może być uważana za niezawartą, ponieważ taka konstrukcja powodowałaby automatyczny zwrot ruchomości i nieruchomości, wykluczając odpowiedzialność kontraktową oraz inne, komplikacje.** Pomimo że odstąpienie od umowy wywiera skutki jedynie obligacyjne, pewien skutek wsteczny oświadczenia o odstąpieniu istnieje, czemu wyraz daje wzajemny obowiązek restytucji świadczeń.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z okolicznościami kwalifikowanymi jako zwłoka dłużnika, a więc zawinionym wywołaniem przez pozwaną okoliczności powodujących brak wykonania umowy sprzedaży i dostawy. Można przypisać pozwanej od strony podmiotowej zawinienie i zwłokę w realizacji umowy, co determinuje podstawy do odstąpienia od umowy przez powodową spółkę ze wskazanej powyżej podstawy prawnej i żądanie odszkodowania na podstawie art. 471 k.c.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z nie wykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że jest to następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Po powstaniu stosunku zobowiązaniowego wierzyciel ma prawo oczekiwać, że dłużnik zachowa się zgodnie z treścią zobowiązania czyli spełni świadczenie, zaspakajając interes wierzyciela. Odpowiednie wykonanie zobowiązania musi czynić zadość wszystkim jego elementom co do jakości, sposobu, czasu i miejsca spełnienia świadczenia. W przypadku nienależytego wykonania zobowiązania świadczenie jest co prawda spełnione, ale w nieprawidłowy sposób, gdyż różni się ono od tego co strony między sobą ustaliły. W przedmiotowej sprawie obie strony związane były węzłem obligacyjnym wynikającym z umowy sprzedaży i dostawy. Pozwana jako kupujący zobowiązana była do rzetelnego, sumiennego i profesjonalnego realizowania spoczywających na niej obowiązków umownych, czego nie dopełniła. Między zaniechaniem pozwanej w realizacji obowiązków umownych a szkodą powódki istnieje adekwatny związek przyczynowy.

W niniejszej sprawie dochodzona wysokość odszkodowania opiewa wyłącznie na różnicę w cenie rynkowej etanolu na dzień odstąpienia od umowy i ceny w zawartym z pozwaną kontrakcie. Jak już wskazywano, z uwagi na różnicę cen na rynku etanolu pomiędzy momentem zawierania kontraktu, a ceną z momentu jego rozwiązania powódka doznała szkody w wysokości co najmniej 68.152,67 euro. stanowiącą iloczyn nieodebranej ilości bioetanolu (409.006 litrów) oraz różnicy w cenie wynoszącej 166,63 euro za 1000 litrów (cena z umowy 700 euro - cena z dnia rozwiązania 533,37 euro daje 166,63 euro). Pozwana Spółka naruszając postanowienia umowy nie odebrała zakontraktowanej umowa ilości etanolu (409.006 litrów), ani nie zapłaciła pozostałej części ceny (563.338,3 euro), natomiast wartość posiadanego przez powódkę etanolu spadła, przez co doszło do powstania szkody.

Powódka co do kwoty 68.152,67 euro żądała, także zasadnie odsetek od dnia 29 grudnia 2020 r. roku, albowiem pozwana odebrała odstąpienie od umowy w dniu 29 grudnia 2020 r. (art. 481 k.c.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. , obciążając nimi stronę pozwaną jako przegrywającą spór. Wysokość kosztów procesu zostanie ustalona po prawomocnym zakończeniu sprawy przez referendarza sądowego (art. 108 k.p.c.).

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego –przez portal informacyjny,
2. uzasadnienie sporządzone przez sędziego,
3. sędzia referent na urlopie od 1 września do 28 września 2021r.
4. po wykonaniu akta przekazać asystentowi- rozliczenie świadków (wyplata z uiszczonej zaliczki).

2,XI, 21r. SSO Barbara Kubasik